

Plan de contingență (intervenție)

**Managementul crizelor
în domeniul hranei pentru animale**

Cuprins

1. INTRODUCERE	3
2. SCOP	4
3. BAZA LEGALĂ	4
3.1 BAZA LEGALĂ PENTRU ELABORAREA PLANULUI DE CONTINGENȚĂ (INTERVENȚIE) AL ROMÂNIEI PRIVIND MANAGEMENTUL CRIZELOR DIN DOMENIUL HRANEI PENTRU ANIMALE	4
3.2. BAZA LEGALA PRIVIND ORGANIZAREA SI ATRIBUTIILE AUTORITATILOR SI INSTITUTIILOR IMPLICATE IN MANAGEMENTUL CRIZELOR ÎN DOMENIUL HRANEI PENTRU ANIMALE.....	5
4. DEFINIȚII ȘI ABREVIERI	6
4.1. DEFINIȚII	6
4.2. NOTIUNI PRIVIND MANAGEMENTUL CRIZEI	7
4.3.ABREVIERI.....	8
5. CARACTERISTICI ȘI CAUZE CARE POT GENERA O CRIZĂ	8
6. CATEGORII DE PERICOLE ÎN DOMENIUL SIGURANȚEI HRANEI PENTRU ANIMALE	10
PERICOLE BIOLOGICE.....	10
PERICOLE CHIMICE	11
PERICOLE FIZICE.....	11
7. CLASIFICAREA INCIDENTELOR.....	11
8. MODUL DE OPERARE AL STRUCTURILOR IMPLICATE ÎN PREVENIREA SI GESTIONAREA CRIZEI.....	12
9. ATRIBUȚIILE STRUCTURILOR IMPLICATE ÎN PREVENIREA ȘI GESTIONAREA CRIZELOR PRIVIND HRANA PENTRU ANIMALE	13
9.1. SARCINILE ȘI COMPETENȚELE CC	13
9.2. SARCINILE ȘI COMPETENȚELE CC TERITORIALE.....	14
9.3. RESPONSABILITĂȚILE AUTORITĂȚILOR PUBLICE IMPLICATE ÎN SITUAȚIILE DE CRIZĂ/CRIZĂ POTENȚIALĂ.....	15
I. ATRIBUȚII GENERALE.....	15
II. ATRIBUȚII SPECIFICE.....	15
10. MASURI APLICATE	20
11. ELABORAREA RAPORTULUI FINAL AL CRIZEI	21
12. COMUNICAREA CRIZEI.....	22
13. DATELE DE CONTACT PENTRU EVENTUALITATEA UNEI CRIZE	22
14. RESURSE.....	23
14.1. RESURSE FINANCIARE.....	23
14.2 RESURSE DE PERSONAL.....	23
14.3. RESURSE DE ECHIPAMENT ȘI ALTE FACILITĂȚI	23
14.4. CAPACITĂȚI DE LABORATOR.....	24
15. INSTRUIREA PERSONALULUI.....	24
16. DISPOZIȚII FINALE	24

1. Introducere

Incidentele din domeniul siguranței hranei pentru animale au demonstrat necesitatea luării unor măsuri adecvate în situații de urgență pentru ca toate aceste produse, indiferent de tipul și originea lor, să fie supuse unor măsuri adecvate în eventualitatea unui risc major pentru sănătatea animalelor și/sau sănătatea publică.

Crizele recente din domeniul hranei pentru animale au demonstrat avantajele existenței unor planuri/proceduri adaptate la realitate ce au ca scop reglementarea managementului și asigurarea unui răspuns rapid și coordonat al structurilor cu atribuții în domeniul gestionării crizelor. Aceste proceduri organizatorice trebuie să facă posibilă o coordonare mai bună a eforturilor, identificarea și aplicarea celor mai eficiente măsuri bazate pe cele mai bune opinii științifice.

În general, la nivelul populației, o criză este însoțită de manifestări precum frica și nesiguranța, reacții ce conduc, foarte repede, la inducerea nejustificată a unor stări de panică cu impact socio-economic. La rândul lor acestea conduc la desfășurarea sub presiune a acțiunilor de prevenire și intervenție și pot împiedica sau întârzia aplicarea măsurilor pentru limitarea și înlăturarea efectelor crizei.

În acest context, este necesară elaborarea unui plan de gestionare a situațiilor de criză apărute în domeniul hranei pentru animale, care să cuprindă atribuțiile autorităților competente din domeniul nutriției animale și ale altor instituții implicate în soluționarea crizei.

În România, Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) este responsabilă pentru elaborarea unor astfel de planuri/proceduri privind managementul crizelor din domeniul siguranței hranei pentru animale, respectiv Planul de contingență al României privind managementul crizelor în domeniul hranei pentru animale.

Autoritățile competente din domeniul nutriției animale și celelalte instituții implicate trebuie să prevină și să gestioneze situațiile de criză în concordanță cu natura, tipul, intensitatea și amploarea acesteia, prin aplicarea unor pachete de măsuri, cu un grad ridicat de interdependență.

Un management eficient necesită o coordonare inter-instituțională a competențelor multidisciplinare pentru reducerea timpului de reacție, limitarea și prevenirea efectelor negative.

Planul de contingență trebuie să prevadă tipurile de situații care implică sau ar putea implica riscuri directe sau indirecte pentru sănătatea animalelor și/sau sănătatea publică, derivând din hrana pentru animale.

În primul rând trebuie să se facă diferența dintre incidente, crize potențiale și crize efective. Termenul de „managementul crizei” se referă la managementul efectiv al crizei precum și la prevenirea declanșării crizei.

Prezentul Plan de contingență privind managementul crizei în domeniul hranei pentru animale cuprinde liniile directoare ale procesului de prevenire și gestionare a crizei în acest domeniu la nivelul autorităților competente din domeniul nutriției animale și ale altor instituții implicate în soluționarea crizei, cooperarea într-o astfel de situație cu celelalte autorități competente implicate în domeniul specific precum și cu alte autorități care să asigure funcțiile de sprijin.

Cadrul instituțional optim de natură să conducă la realizarea acestui deziderat îl constituie cooperarea interinstituțională. Conceptul vizează, în principal, cooperarea pe orizontală între diversele instituții ale statului cu atribuții în domeniu, în vederea elaborării unei strategii integrate de prevenire și gestionare a crizelor.

Planul de contingență prevede procedurile practice necesare gestionării unei crize/crize potențiale în acest domeniu, rolul și atribuțiile Celulelor de Criză, inclusiv aplicarea principiilor transparenței și a strategiei de comunicare.

De asemenea, sunt stabilite criteriile de evaluare a incidentelor din domeniul hranei pentru animale, în scopul încadrării acestora și aplicarea măsurilor adecvate situației existente pentru eliminarea potențialului risc.

Planul de contingență reprezintă Planul general de acțiune în baza căruia se elaborează planuri/manuale operaționale pentru situații particulare, în funcție de riscurile identificate, cum ar fi contaminarea microbiologică, chimică, etc..

2. Scop

Planul de contingență stabilește cadrul necesar prevenirii și gestionării crizelor în domeniul hranei pentru animale, incluzând responsabilitățile autorităților competente din domeniu și ale altor instituții implicate în soluționarea crizei, în cazul unei situații de criză / criza potențială pentru a se asigura că aceasta poate fi gestionată în mod corespunzător.

3. Baza legală

3.1 Baza legală pentru elaborarea Planului de contingență (intervenție) al României privind managementul crizelor din domeniul hranei pentru animale

- Regulamentul nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale realizate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și alimentele, regulile privind sănătatea și bunăstarea animală, cu modificările și completările ulterioare;
- Decizia Comisiei 2004/478/EC din 29 aprilie 2004 privind adoptarea planului general pentru managementul crizei alimentelor și furajelor.
- Ordinul MADR/ANSVSA/MS/ANPC nr.772/68/859/442 din 2005, pentru aprobarea Normei privind Sistemul rapid de alertă pentru alimente și furaje;
- Regulamentul (UE) nr. 16/2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului rapid de alertă pentru alimente și furaje;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea 15/2005;
- Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc.

3.2. Baza legala privind organizarea si atributiile autoritatilor si institutiilor implicate in managementul crizelor în domeniul hranei pentru animale

- Ordonanța nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acestora, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 520/24 iulie 2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale;
- Hotărârea Guvernului nr. 1627/2003, cu modificările și completările ulterioare, privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, cu modificările și completările ulterioare
- Hotărârea Guvernului nr. 1849/2004 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu modificarile si completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 652 din 27 mai 2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2012 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, cu modificarile si completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare.
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificarile si completările ulterioare
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 referitoare la organizarea si functionarea Politiei de Frontieră Romane cu completările si modificările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 referitor la regimul juridic al frontierei de stat, cu modificările si completările ulterioare
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2004 privind unele masuri in domeniul managementului situatiilor de urgentă, precum si pentru modificarea si completarea OUG nr.2/2004 privind Sistemul National al Situatiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr.104/2014
- Hotărârea Guvernului nr.1152/2014 privind organizarea, functionarea si compunerea Centrului National de Conducere a Actiunilor de Ordine Publică

- Hotărârea Guvernului nr. 1419/2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 842/07.12.2009, privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale

4. Definiții și abrevieri

4.1. Definiții

- „risc” - o funcție a probabilității unui efect negativ asupra sănătății și gravitatea acelui efect, determinat de un pericol;
- „pericol” - agent biologic, chimic sau fizic aflat în produse alimentare sau hrana pentru animale sau o stare a acestora, având potențialul de a cauza un efect negativ asupra sănătății;
- „incident în domeniul hranei pentru animale” - orice eveniment care, în baza informațiilor disponibile, poate genera îngrijorări cu privire la amenințările existente sau suspicionate, cu implicație asupra siguranței unui produs destinat hrănirii animalelor și care ar necesita intervenție pentru a proteja sănătatea animalelor și/sau sănătatea publică;
- „criza” - situație generată de hrana pentru animale, ce implică un risc direct sau indirect pentru sănătatea animalelor și/sau sănătatea publică, percepută sau mediatizată ca atare care nu poate fi gestionată în mod adecvat prin aplicarea legislației și a procedurilor existente;
- „criza potențială” - situație în care prin evoluția necontrolată a incidentelor din domeniul hranei pentru animale s-ar putea ajunge la o situație de criza generată de hrana pentru animale și în care trebuie aplicate măsuri urgente, coordonate în mod adecvat, pentru a nu evolua într-o criza;
- „celula de criza” (CC) - structura activată în cazul apariției unui risc grav, iminent, care poate avea o arie largă de răspândire, fiind un instrument suplimentar menit să garanteze gestiunea eficientă a crizelor, printr-o mai bună coordonare și prin acțiuni rapide;
- „comitetele pentru situații de urgență” - organisme interinstituționale de sprijin al managementului ce se întrunesc semestrial și ori de câte ori situația impune și din care fac parte: Comitetul Național pentru Situații de Urgență, Comitetele ministeriale și ale altor instituții publice centrale pentru situații de urgență, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Urgență, comitetele județene pentru situații de urgență, comitetele locale pentru situații de urgență;
- „comitetul ministerial pentru situații de urgență” – denumit și „comitet ministerial” – structura constituită în cadrul ministerelor și al altor instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență ce funcționează sub conducerea miniștrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor publice centrale, ce are în componența persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului și din unele instituții și unități aflate în subordinea acestuia, cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență. În componența comitetului ministerial,

la solicitarea ministrului respectiv, pot fi cooptați și reprezentanți ai altor ministere și instituții cu atribuții în domeniu;

- „centrele operative pentru situații de urgență” – denumite și „centre operative” – centre constituite la nivelul ministerelor, al altor instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de urgență, al municipiilor - cu excepția municipiului București -, al orașelor și comunelor ce îndeplinesc permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, instiintare, avertizare, prealarmare, alertare și coordonare tehnică operațională la nivel național a situațiilor de urgență

4.2. Noțiuni privind managementul crizei

Managementul crizei – reprezintă un pachet de măsuri și acțiuni organizate și executate de autorități/instituții/persoane, ce ajută la restabilirea situației excepționale apărute, cât mai repede posibil, pentru a preveni extinderea sa.

În situația în care criza are la bază un risc cu o răspândire geografică largă trebuie luate măsuri și întreprinse acțiuni urgente, coordonate, cu alocarea de resurse suplimentare pentru restabilirea normalității.

1. Managementul anticipativ al crizei presupune prevenirea crizei prin aplicarea și respectarea unor măsuri, ce includ în mod special:

- identificarea vulnerabilităților,
- eliminarea posibilelor surse de pericol,
- instalarea și asigurarea funcționării unor sisteme de alertă,
- dezvoltarea unei infrastructuri de control,
- elaborarea de planuri de contingență
- identificarea personalului operațional
- instruirea personalului operațional identificat.

2. Managementul activ al crizei presupune cunoașterea pericolelor posibile și pregătirea pentru eventuale măsuri de urgență de prevenire a crizei;

3. Managementul reactiv al crizei presupune toate măsurile ce trebuie luate când criza este declanșată, pentru a păstra consecințele acesteia la un nivel cât mai mic posibil.

Aceste acțiuni din cadrul managementului crizei includ, printre altele, strângerea și evaluarea informațiilor, analiza situației, stabilirea scopurilor, dezvoltarea opțiunilor de acțiune și compararea lor, implementarea opțiunii selectate și analiza reacției (*feedback*).

În procesul de gestionare a crizelor sunt identificate cinci faze, după cum urmează:

Faza 1: observarea indicatorilor și avertizarea asupra unei crize potențiale sau specifice;

Faza 2: evaluarea situației de criză în ceea ce privește dezvoltarea și implicațiile potențiale;

Faza 3: dezvoltarea opțiunilor de răspuns recomandate, pentru a ghida procesul decizional;

Faza 4: planificarea și execuția deciziilor;
Faza 5: revenirea la starea de normalitate.

Abordarea managementului crizelor se fundamentează pe următoarele reguli:

- crizele sunt inevitabile;
- gestionarea crizelor trebuie planificată, în baza unor proceduri specifice, aplicate în momentul apariției crizei;
- gestionarea crizei face parte integrantă din responsabilitatea fiecărui manager.

4.3. Abrevieri

ANSVSA	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor
DSVSA	Direcția Județeană Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor
CC	Celula de Criză de la nivel central
MAI	Ministerul Afacerilor Interne
CNSSU	Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență
CJSU	Comitetul Județean pentru Situații de Urgență
MADR	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale
ANF	Autoritatea Națională Fitosanitară
MApN	Ministerul Apărării Naționale
DGV	Direcția Generală a Vămirilor
MJ - ANP	Ministerul Justiției – Administrația Națională a Penitenciarelor
MMAP	Ministerul Mediului Apelor și Pădurilor
GNM	Garda Națională de Mediu
CNCAN	Comisia Națională pentru Controlul Activității Nucleare
IGPF	Inspectoratul General al Poliției de Frontieră
WHO	World Health Organization – Organizația Mondială a Sănătății
EFSA	European Food Safety Authority – Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentelor
DG SANTE	Directorate-General for Health and Food Safety - Direcția Generală Sănătate și Siguranța Alimentelor
FAO	Food and Agriculture Organization of the United Nations - Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite

5. Caracteristici și cauze care pot genera o criză

Criza poate fi descrisă ca opusul unei situații normale. Apariția și evoluția situațiilor de criză au la origine cauze de natură obiectivă. Ca urmare, ele nu se rezolvă și nu pot fi rezolvate de la sine.

Diminuarea în intensitate a factorilor care determină fenomenul de criză sau înlăturarea acestora se poate realiza doar prin intervenția autorităților competente din domeniu.

Crizele se manifestă diferit, în funcție de situația care le determină și de domeniu, având câteva caracteristici generale comune:

1. Amenințarea
2. Urgența
3. Elementul surpriza
4. Presiunea timpului
5. Incertitudinea
6. Intensitatea

În unele situații, crizele pot avea alte caracteristici, cum ar fi:

- orice criză poate reprezenta un eveniment neașteptat pentru una sau pentru toate părțile implicate în această situație;
- pe timpul crizei, evenimentele se desfășoară cu o viteză mult mai mare decât reacția partilor implicate în gestionarea ei;
- orice criză ajunge să parcurgă gradual anumite etape, având o scară proprie de escaladare;
- existența unor interese de natură economică, diplomatică, politică, socială, religioasă, etc. ce pot genera o lipsă de informare sau o informare unilaterală între instituțiile responsabile;
- crizele interne pot fi monitorizate din exterior, iar instituțiile implicate în gestionarea acestora își concentrează atenția pe planificarea acțiunilor pe termen scurt;
- intervenția mass-media este concentrată pe aspecte de interes propriu, ce pot afecta percepția publică asupra evenimentului.

De cele mai multe ori, crizele nu au un debut clar sau un final previzibil. Crizele evoluează rapid și există un mare interes din partea publicului asupra situației și intervenției celor responsabili.

Prevenirea crizei este posibilă pe baza conștientizării posibilității de apariție a acesteia. Identificarea vulnerabilităților și a riscurilor specifice, care pot deveni potențiale cauze ale crizei fac parte din conștientizarea posibilității de apariție a ei. În plus, scenariile posibile ale crizelor trebuie analizate în special pentru a identifica potențialul de evoluție într-o criză dintr-un stadiu incipient și pentru a iniția efectiv măsurile anticriză.

Cauzele crizelor în domeniul siguranței hranei pentru animale pot fi clasificate astfel:

a. Contaminarea directă și/sau indirectă

Accidentele, dezastrele și calamitățile naturale, nerespectarea bunelor practici pe lanțul furajer sau activitățile teroriste pot conduce la contaminarea directă sau indirectă a hranei pentru animale.

În aceste cazuri, criza este declanșată de un eveniment care poate fi sau nu identificat în termeni de timp și spațiu și care poate reprezenta un risc pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică și protecția mediului.

b. Fraudele

Încălcarea în mod intenționat a cerintelor privind hrana pentru animale, cu scopul obținerii unui profit

c. Deteriorarea calitatii factorilor de mediu (aer, apa, sol)

Poate avea cauze naturale sau antropice și poate provoca contaminarea directă sau indirectă a hranei pentru animale.

d. Percepția publică eronată

În percepția publică, un risc poate reprezenta o amenințare semnificativă pentru sănătate, indiferent de dimensiunile acestuia, în special în acele cazuri în care publicul ajunge ușor la concluzia că instituțiile implicate nu acordă suficientă atenție unui subiect.

Rezultatul poate fi pierderea încrederii în deciziile și măsurile luate de decidenți privind siguranța hranei pentru animale, în special dacă comunicarea crizei este limitată la răspândirea afirmației că produsul incriminat este sigur din punct de vedere științific.

e. Managementul defectuos al unui incident

Prevenirea necorespunzătoare a pericolului prin lipsa unor planuri de intervenție, existența unor planuri neadecvate, incomplete sau implementarea neadecvată a planurilor existente poate conduce la un management defectuos al incidentului.

Un management sau o comunicare defectuoasă poate determina ca un incident nu foarte important să conducă la apariția unei potențiale crize.

f. Evidențe noi

Rezultatele cercetărilor științifice sau evaluărilor de risc noi pot pune în evidență:

- un risc total nou care nu a fost cunoscut înainte
- modificarea gradului unui risc deja cunoscut
- modificarea evaluării expunerii pentru un risc cunoscut.

În general, rata crescută a riscului, poate crește probabilitatea de apariție a crizei.

Pentru un management de succes este important să privim toate cauzele în egală măsură.

6. Categoriile de pericole în domeniul siguranței hranei pentru animale

Categoriile/tipurile de pericole legate de siguranța hranei pentru animale sunt:

1. Pericole biologice;
2. Pericole chimice;
3. Pericole fizice

Pericole biologice

Bacterii (*Salmonella spp.* și alte genuri din fam. *Enterobacteriaceae*, *Brucella spp.*, *Listeria spp.*, *Escherichia coli verotoxigena (VTEC)*)

Prioni (Proteine animale procesate)

Toxine bacteriene (*Clostridium botulinum*, *C. tetani* and *C. perfringens*, *Vibrio cholerae*, *Staphylococcus aureus*, *Yersinia enterocolitica*, *Shigella dysenteriae*)

Paraziți (*Trichinella spp*, *Toxoplasma*, *Taenia spp.*)

Virusuri

OMG

Evidențe noi/Evaluări de risc noi

Pericole chimice

Metale grele și metaloizi

Nitriti

Melamina

Micotoxine

Toxine inerente plantelor (gospol, acid cianhidric, solanina)

Pesticide

PCB neasemanatoare dioxinelor (indicatori)

Dioxine și furani, PCB asemanatoare dioxinelor

Coccidiostatice și histomonostatice

Antibiotice interzise ca aditivi furajeri

Alcaloizi tropanici

Medicamente de uz veterinar autorizate și interzise (zeranol, tireostatice, beta agoniste, nitrofurani, nitroimidazoli, cloramfenicol, tranchilizante)

Evidențe noi/Evaluări de risc noi

Pericole fizice

Impurități botanice (semințe cu conținut de glicozide și alcaloizi)

Corpuri straine

Radioactivitate

Evidențe noi/Evaluări de risc noi

7. Clasificarea incidentelor

Clasificarea incidentelor ia în considerare severitatea riscului, complexitatea incidentului precum și percepția publică.

Pentru a se determina dacă un incident evoluează sau nu către o “criză” trebuie analizați următorii factori:

- severitatea riscului
- dacă pericolul este cunoscut sau nu
- numărul de consumatori afectați
- aria de distribuție

- cantitatea produselor incriminate
- numar de rapoarte/notificari/sesizari
- segmente ale lantului furajer implicate
- trasabilitatea produselor incriminate
- precedente in cazuri similare, decizii anterioare de management al riscului
- resurse solicitate
- implicatii comerciale, internationale
- autoritatile implicate
- perceptia publica/mass media

In functie de aceste criterii, incidentele se clasifica in:

- **Minore:** incidentele cu impact asupra sigurantei hranei pentru animale, cu efecte localizate si care se gestioneaza la nivel teritorial(judetean);
- **Medii:** incidentele care ar putea afecta sănătatea animalelor, sănătatea publică si siguranta mediului, pe o arie geografica extinsa(nivel regional) ce implică gestionarea de la nivel central;
- **Majore:** Incidente severe ce pot determina moartea sau îmbolnăvirea severă a animalelor sau oamenilor, ce tind să fie complexe, pe o arie geografica extinsa (nivel national si/sau transfrontalier), cu un număr mare de produse afectate, un nivel crescut de resurse necesare pentru gestionarea incidentului, de natură să genereze un nivel ridicat de îngrijorare a publicului și mass-mediei; in aceste situatii se impune gestionarea de la nivelul central.

Pentru a facilita încadrarea corespunzătoare a incidentelor se va realiza o evaluare a situației ținând cont atât de aspectele de mai sus cât și de cele prevăzute în Anexa nr. 5.

8. Modul de operare al structurilor implicate în prevenirea și gestionarea crizei

Centrul operativ pentru situatii de urgență din cadrul ANSVSA, denumit in continuare Centrul operativ recepționează informația primară, prin intermediul directiilor tehnice specializate ale institutiilor si autoritatilor publice, alte centre operative, mass media, SRAAF, tel verde sau alte surse de informații. Aceasta poate deveni relevantă pentru declanșarea unei crize.

Pe baza informatiilor primite, Centrul operativ realizeaza o evaluare primara și descrierea incidentului. Evaluarea primară se face ținând cont de mai multe aspecte, o parte din acestea fiind prezentate în Anexa nr.1. Descrierea incidentului se va face utilizând fișa prezentată în Anexa nr. 2.

In cazul in care incidentul este considerat major (vezi cap.7), Centrul operativ propune Presedintelui ANSVSA activarea si convocarea Celulei de criza de la nivel central, denumita in continuare Celula de criza (CC). Aceasta se realizează prin Ordin al Președintelui ANSVSA prin care se stabileste, de asemenea, un coordonator operațional, in functie de specificul incidentului, care sa coordoneze activitatea CC si sa reprezinte CC in alte structuri pentru situatiile de urgenta.

CC se constituie, ca organism interinstituțional de suport decizional, din reprezentanți ai direcțiilor/serviciilor ANSVSA și specialiști din cadrul autorităților administrației publice/instituțiilor prevazute în prezentul Plan de contingenta. Structura și compunerea CC este prezentată în Anexa nr. 3.

Convocarea membrilor CC se realizează de către centrul operativ care asigură secretariatul CC la solicitarea coordonatorului operational CC.

CC poate fi completată cu reprezentanți ai altor autorități ale administrației publice /instituții în domenii de expertiză necesare gestionării crizei/crizei potențiale.

CC asigură suportul tehnic pentru managementul crizei/crizei potențiale și furnizează informații detaliate către celulele de criza de la nivel teritorial, denumite în continuare CC teritorial, mass –media și organismele internaționale (CE, etc) precum și către alte structuri implicate în situațiile de urgență, cum ar fi Comitetul pentru situații de urgență al ANSVSA, CNSSU, etc.

CC teritorial / teritoriale sunt activate din dispoziția CC, prin Decizie la nivel teritorial și sunt coordonate metodologic, pe toată durata funcționării acestora de către CC.

Reprezentarea în cadrul Celulelor de criza la nivel teritorial se asigură de către autoritățile administrației publice /instituțiile publice teritoriale, stabilite în prezentul Plan de contingenta și pot fi create pe structura Grupurilor de suport tehnic constituite la nivelul județelor/municipiului București.

Autoritățile administrației publice /instituțiile publice reprezentate în CC și CC de la nivel teritorial au obligația de a asigura continuitatea de reprezentare în cadrul acestor celule de criza, sens în care vor face propuneri de nominalizare ori de câte ori survin schimbări obiective ale persoanelor nominalizate.

În baza analizării informațiilor venite de la CC teritorial / teritoriale, în ceea ce privește posibilitățile de eliminare a riscului și măsurile necesare a fi continuate pe termen mediu și lung, CC propune Președintelui ANSVSA încetarea activității celulelor de criza și dizolvarea acestora.

Încetarea activității celulelor de criza se realizează prin Ordin al Președintelui ANSVSA la propunerea CC, prin coordonatorul operațional, care va comunica decizia către CC teritoriale.

După dizolvarea tuturor CC teritoriale se va realiza dizolvarea CC, care va elabora un raport al întregii activități.

În Anexa nr. 4 este prezentat fluxul informațional - decizional la nivel interinstituțional.

9. Atribuțiile structurilor implicate în prevenirea și gestionarea crizelor privind hrana pentru animale

9.1. Sarcinile și competențele CC

- realizează o evaluare a situației existente, avizează și aprobă măsurile de primă urgență considerate necesare;
- reevaluează măsurile care au fost deja implementate și face propuneri către Comitetul pentru situații de urgență al ANSVSA cu privire la modul de gestionare a crizei/crizei potențiale, în raport cu specificul acesteia;

- dacă este necesar, solicită participarea la prevenirea și gestionarea crizei în domeniu a unor specialiști din instituții și organizații care nu sunt reprezentate în CC;
- organizează consultări cu forurile academice / științifice în vederea găsirii soluțiilor optime pentru limitarea riscului asupra sănătății populației;
- asigură schimbul de informații între toți cei implicați în soluționarea unei crize sau potențiale crize: evaluatorii de risc, managerii de risc și comunicatorii riscului;
- asigură comunicarea publică privind evoluția crizei;
- elaborează și propune Presedintelui ANSVSA, proiectul Planului general operational de acțiune, în vederea avizării;
- transmite Planul general operațional de acțiune CC teritoriale în vederea elaborării și implementării Planului operational de acțiune la nivel teritorial ;
- asigură coordonarea măsurilor necesare la nivelul CC teritoriale;
- informează CNSSU, după caz, prin Comitetul pentru situații de urgență al ANSVSA, asupra evoluției crizei și a măsurilor ce trebuie aplicate;
- solicită convocarea Comitetului pentru situații de urgență al ANSVSA sau după caz, a CNSSU pentru declararea „stării de alertă”, la nivelul zonelor afectate, și/sau instituirea unor restricții temporare, măsuri suplimentare de asigurare a resurselor financiare, umane și materiale;
- asigură transmiterea informațiilor, atunci când este necesar, către Comisia Europeană, statele membre, țările terțe și societatea civilă;
- convoacă întâlnirile cu operatorii economici și cu alte părți interesate, când este cazul;
- aprobă organizarea unor grupuri de lucru specifice inclusiv dacă este cazul prin implicarea coordonatorilor CC teritoriale din zonele cele mai afectate;
- solicită, centralizează și analizează situațiile privind evoluția crizei/crizei potențiale la nivel teritorial;
- întocmește și transmite spre aprobare proiectul de raport al crizei ;
- arhivează, prin secretariatul CC, documentele legate de activitatea CC;
- propune îmbunătățirea planurilor și procedurilor pentru gestionarea situațiilor de criza.

9.2. Sarcinile și competențele CC teritoriale

- avizează și aprobă măsurile de primă urgență;
- stabilește responsabilități în cadrul CC teritorial (inclusiv comunicatorul);
- colectează și evaluează datele disponibile cu privire la riscul existent;
- stabilește și propune spre aprobare Planul operational de acțiune la nivel teritorial, în baza datelor existente și a Planului general operational primit de la CC;
- urmărește punerea în aplicare a Planului operational de acțiune la nivel teritorial;
- informează CC și celelalte părți implicate în gestionarea crizei/crizei potențiale, asupra evoluției acesteia;
- reevaluează măsurile care au fost deja implementate în vederea gestionării crizei/crizei potențiale;
- dacă este necesar, solicită participarea la prevenirea și gestionarea crizei în domeniu a unor specialiști din instituții și organizații care nu sunt reprezentate în CC teritorială;
- solicită convocarea Comitetelor județene pentru situații de urgență și dacă este necesar, propune instituirea unor măsuri suplimentare sau declararea „stării de alertă”;

- asigura fluxul informational intre toate partile implicate in prevenirea si gestionarea situatiilor de criza;
- realizeaza, prin intermediul comunicatorului desemnat, informarea publica, in baza instructiunilor si a coordonarii de la nivel central, analizeaza necesitatea infiintarii unui „call center” pentru preluarea întrebărilor primite de la cetățeni și elaborarea unei liste cu cele mai frecvente întrebări;
- convoacă întâlnirile cu operatorii economici și cu alte părți interesate;
- întocmeste si avizeaza raportul final, pe care il transmite la CC precum si la Comitetelor judetene pentru situații de urgență.

9.3. Responsabilitățile autorităților publice implicate în situațiile de criză/criză potențială

I. ATRIBUȚII GENERALE

- Asigură aplicarea prevederilor planului de contingență și elaborează, după caz, proceduri proprii de acțiune.
- Emit ordinele/dispozițiile șefilor autorităților administrației publice/instituțiilor publice, în domeniul specific de activitate, pentru punerea în aplicare a măsurilor stabilite de CC.
- Pun în aplicare, în domeniul specific de activitate, hotărârile CNSU/CJSU.
- Sprijină la nivel național și teritorial, structurile constituite pentru gestionarea crizei, conform competențelor.
- Asigură îndeplinirea măsurilor de alertare, de restricție și de pregătire a forțelor și mijloacelor proprii prevăzute în planul de contingență și în planurile operaționale de acțiune.
- Participă la solicitarea CC, în domeniul de competență, cu forțe și mijloace pentru asigurarea măsurilor de prevenire și pentru limitarea/înlăturarea efectelor crizelor.
- Asigură prezentarea personalului desemnat în structurile de gestionare a crizei constituite la nivel central, teritorial, în locurile de lucru stabilite.
- Asigură schimbul de date și informații între componentele structurilor de gestionare a crizei.
- Colaborează cu personalul de specialitate din alte institutii ale statului si/sau cu entitati din societatea civila, mediul privat si academic.

II. ATRIBUȚII SPECIFICE

II.1. Atribuțiile AUTORITĂȚII NAȚIONALE SANITARE VETERINARE ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

- coordonează tehnic și administrativ întreaga activitate a serviciilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, organizează și controlează efectuarea activităților publice sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor.
- coordonează activitatea de control în domeniul siguranței hranei pentru animale;

- cooperează și răspunde împreună cu autoritățile administrației publice centrale de organizarea și aplicarea măsurilor necesare pentru siguranța hranei pentru animale;
- actualizează planul de contingență în domeniul siguranței hranei pentru animale;
- coordonează măsurile care se impun în situațiile de urgență din domeniul siguranței hranei pentru animale;
- reprezintă punctul național de contact și coordonatorul la nivel național al Sistemului Rapid de Alertă pentru Alimente și Furaje – SRAAF
- colaborează cu alte autorități competente cu responsabilități în domeniul siguranței hranei pentru animale, atât la nivel național cât și internațional
- notifică organismele internaționale WHO, EFSA, DG SANTE, FAO, cu responsabilități în domeniul siguranței alimentelor;
- cooperează pe plan internațional cu toate organizațiile implicate în domeniul siguranței hranei pentru animale și în alte domenii conexe pentru a păstra România în circuitul politicilor europene și internaționale specifice;
- verifică aplicarea la nivel național și teritorial a normelor privind siguranța hranei pentru animale;
- organizează, coordonează, gestionează și controlează activitatea de comerț intraunional, import, export, tranzit și inspecție la frontieră în domeniul siguranței hranei pentru animale;
- realizează evaluarea riscului și stabilește măsurile ce se impun atunci când apare o problemă majoră ce poate periclita sănătatea animalelor și sănătatea publică;
- asigură supravegherea și controlul privind respectarea condițiilor generale din domeniul siguranței hranei pentru animale;
- colectează și analizează datele pentru a permite caracterizarea și monitorizarea riscurilor care au o influență directă sau indirectă asupra siguranței alimentelor și a hranei pentru animale;
- organizează consultări cu forurile academice/stiintifice în vederea găsirii soluțiilor optime pentru limitarea riscului;
- participă la comunicarea riscului

II.2. Atribuțiile MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE

- participă prin personalul specializat, la solicitarea structurilor implicate și în colaborare cu aceasta, la realizarea determinării și evaluării efectelor crizei în domeniu;
- transmite date și informații relevante către structurile de specialitate ale ANSVSA;
- asigură personalul, tehnica și mijloacele specializate stabilite prin planurile operaționale de acțiune elaborate pentru fiecare situație;
- aplică măsurile din competență pentru menținerea și asigurarea ordinii publice pe timpul distribuirii către populație a medicamentelor, vaccinurilor și a ajutoarelor de primă necesitate.
- participă, la solicitarea structurilor teritoriale ale ANSVSA, la efectuarea controalelor planificate, conform protocoalelor comune
- participă, prin structurile cu atribuții în domeniu, la monitorizarea modului de respectare a restricțiilor din competența Poliției Române și acționează potrivit legii
- participă, prin structurile cu atribuții în domeniu, la monitorizarea modului de respectare a restricțiilor;
- asigură constituirea rezervelor de acțiune pentru suplimentarea efectivelor angrenate în realizarea măsurilor de ordine și siguranță publică;

- participă, prin structurile IGSU, atunci când situația o impune, la acțiuni de cercetare și decontaminare a personalului, tehnicii și terenului;
- participă la asigurarea deplasării cu prioritate a transporturilor de forțe și mijloace destinate acțiunilor;
- limitează sau interzice circulația autovehiculelor sau a persoanelor în anumite zone ori între anumite ore;
- pune în aplicare măsurile specifice pentru interzicerea sau limitarea circulației rutiere, feroviare, maritime, fluviale și aeriene pe anumite rute, în limita competențelor.
- participă la impunerea măsurilor de menținere a carantinei în zonele cu epidemii și epizootii;
- asigură, sub coordonarea prefectilor, punerea în aplicare la nivelul unităților administrativ – teritoriale a măsurilor stabilite de structurile constituite pentru gestionarea situației.
- participă, la solicitare, Direcția Medicală a MAI împreună cu reprezentanții MS la elaborarea listei cu medicamente, materiale sanitare și echipamente necesare intervenției în vederea asigurării fazei prespitalicești;
- asigură din rezerva de stat, prin Autoritatea Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, produse și bunuri de strictă necesitate necesare intervențiilor operative pentru protecția populației, a economiei și siguranței naționale.
- asigurarea, gestionarea, coordonarea și monitorizarea intervenției operative a structurilor medicale de urgență, respectiv a serviciilor de ambulanță județene și serviciul de ambulanță București/Ilfov, unităților de primiri urgențe/compartimentelor de primiri urgențe, precum și a serviciilor mobile de urgență reanimare și descarcerare în scopul restabilirii de normalitate.

II.3. Atribuțiile MINISTERULUI APĂRĂRII NAȚIONALE

Atribuțiile inspectorilor sanitari – veterinari și pentru siguranța alimentelor din cadrul M.Ap.N.

În organizarea și coordonarea activității de inspecție sanitară – veterinară și pentru siguranța alimentelor, șeful Direcției medicale sau persoana căreia i-a delegat competența are următoarele atribuții:

- coordonează și organizează activitatea de inspecție sanitară – veterinară și pentru siguranța alimentelor în unitățile și formațiunile din cadrul M.Ap.N.;
- coordonează, elaborarea de reglementări specifice inspecției sanitare – veterinare și pentru siguranța alimentelor în unitățile militare;
- emite autorizații sanitare – veterinare de funcționare pentru toate unitățile militare și formațiunile din cadrul M.Ap.N.;
- controlează și monitorizează operatorii economici care își desfășoară activitatea în spațiile aparținând instituției militare;
- constată și sancționează contravențiile la normele sanitare – veterinare;
- reprezintă M.Ap.N. în relația cu structurile similare aparținând organelor de specialitate naționale și internaționale;
- elaborează periodic rapoarte privind activitatea de inspecție sanitară – veterinară;
- întocmesc planul anual de inspecție;

Atribuțiile inspectorilor sanitari veterinari din cadrul structurilor subordonate Direcției medicale:

- supraveghează și răspund de respectarea normelor de igienă sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor;
- elaborează planurile anuale și lunare de inspecție pe care le trimit spre aprobare Direcției Medicale;
- controlează și monitorizează operatorii economici care își desfășoară activitatea în spațiile aparținând instituției militare;
- propun șefului Direcției medicale în situații cu risc major și iminent de îmbolnăvire a personalului armatei,
- opresc, denaturează sau condiționează darea pentru consumul colectiv a alimentelor care nu corespund normelor de igienă;
- recoltează și sigilează probe necesare pentru identificarea și analiza riscului pentru sănătate, precum și contraprobe;
- dispun măsuri speciale pentru animalele bolnave, suspecte de boli transmisibile sau purtătoare de germeni patogeni;
- participă la activități specifice în unitățile militare din zona de responsabilitate;
- elaborează, trimestrial, semestrial, anual rapoarte privind activitatea de inspecție sanitară veterinară și le înaintează Direcției medicale.

II.4. Atribuțiile DIRECȚIEI GENERALE A VĂMILOR

- analizează periodic, în comun, modul de aplicare a legislației în domeniu și a măsurilor sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor care trebuie luate de către personalul vamal și sanitar - veterinar și pentru siguranța alimentelor din punctele de trecere a frontierei unde sunt organizate posturi de inspecție la frontieră;
- colaborează cu personalul cu atribuții de inspecție și control de specialitate din cadrul autorității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, în vederea eliminării riscului de introducere în România/Uniunea Europeană a bunurilor care nu îndeplinesc cerințele stabilite în legislația specifică în vigoare;
- permite introducerea în România/Uniunea Europeană a transporturilor identificate și selectate de animale vii, produse de origine animală, alimente de origine nonanimală, precum și alte produse și materii care sunt supuse inspecției și controlului sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor, provenind din țări terțe, în baza documentului(semnat și stampilat) prevăzut în reglementările legale în vigoare emis de medicul veterinar oficial/inspectorul oficial, după caz, numai prin punctele de trecere a frontierei de stat a României în care sunt organizate posturi de inspecție la frontieră aprobate pentru import, export și tranzit, după efectuarea controalelor oficiale ;
- în birourile vamale unde nu sunt posturi de inspecție la frontiera ale ANSVSA, ANV interzice intrarea în țară de produse destinate hranei pentru animale provenind din țări terțe și dirijează transporturile în punctele unde există aceste posturi;
- pe baza de alerte, consemne, profile de risc, având suspiciuni ca produsele de mai sus sunt periculoase sau neconforme(chiar dacă sunt stampilate și semnate de ANSVSA), ANV poate aplica procedura de control.
- asigură îndeplinirea atribuțiilor ce revin privind obiectivele înscrise în Strategii naționale, Planuri de acțiune ale acestora, sub coordonarea autorităților naționale competente.

II. 5. Atribuțiile MINISTERULUI AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

- efectueaza prelevări de plante și produse vegetale și realizează analize în laboratoare acreditate, pentru determinarea conținutului de reziduuri de pesticide;
- participa la schimbul de informații din cadrul SRAAF, conform competențelor și organizează inspecții pe domenii de competență.
- realizează acțiuni de control și inspecție pentru verificarea compoziției și calității produselor alimentare, produselor tradiționale, ecologice, etc., conform domeniilor de competență

II.6. Atribuțiile MINISTERULUI JUSTIȚIEI – Administrația Națională a Penitenciarelor

În obiectivele MJ supuse controlului sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor se aplică legislația sanitară veterinară specifică elaborată de ANSVSA, adaptată la specificul MJ prin Ordine ale ministrului MJ și Dispoziții ale directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

MJ, prin rețeaua sanitară veterinară de inspecție în domeniul siguranței alimentelor, deține un sistem eficient de controale oficiale pentru monitorizarea și verificarea conformității activităților pe fluxul trasabilității produselor alimentare, în conformitate cu legislația privind sănătatea și bunăstarea animală.

Medicii veterinari oficiali din MJ - ANP fac parte, potrivit legii, din sistemul sanitar veterinar unic de stat, având atribuții și competențe de medici “medici veterinari oficiali” pentru toate unitățile MJ – ANP.

Aceștia execută expertiza sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a produselor și subproduselor de origine animală și nonanimală din cadrul unităților MJ – ANP, verificând modul de respectare a normelor sanitare veterinare pentru siguranța alimentelor.

Medicii veterinari oficiali își desfășoară activitatea în toate obiectivele unităților MJ – ANP, care colectează, depozitează, procesează și valorifică produse alimentare de origine animală și nonanimală.

- colaborează, ori de câte ori situația epidemiologică o impune, cu ANSVSA, etc, participând la grupuri de lucru cât și la instruirile organizate pe probleme de siguranța alimentelor;
- analizează, evaluează și comunică factorilor de decizie din MJ, ANP potențialul risc pentru sănătatea efectivelor umane și animale identificat prin activitățile de îndrumare, sprijin și control;

II. 7. Atribuțiile MINISTERULUI MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

Garda Națională de Mediu (GNM) - corpul specializat de inspecție și control al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, asigură controlul unor activități cu impact asupra mediului și care pot afecta siguranța alimentelor.

Astfel, GNM are atribuții în:

- controlul activităților cu impact asupra mediului inconjurător;
- controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore și/sau cu impact semnificativ asupra mediului, în vederea prevenirii și limitării riscurilor de poluare;

- participa la stabilirea cauzelor poluarii asupra factorilor de mediu, inclusiv incetarea si/sau suspendarea a unor activ pe perioade determinate de timp, in cazul in care este pusa in pericol sanat populatiei sau in cazul in care se constata depasirea concentratiei poluantilor peste limitele admise de legisl in vigoare
- controlul respectării prevederilor actelor de reglementare privind protectia mediului si verifica masurile stabilite prin programe de conformare sau planurile de actiuni pentru activitatile economico-sociale;
- participarea la schimbul rapid de informații cu instituțiile și organele competente, naționale și internaționale, privind produsele, substanțele, tehnologiile care reprezintă risc pentru sănătatea și securitatea cetățenilor și a mediului;

În domeniul organisme modificate genetic, pentru care autoritatea competentă este Agenția Națională pentru Protecția Mediului (din subordinea MMAP), în conformitate cu OUG 43/2007 privind introducerea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2009 și OUG 44/2007 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2008.

- asigura controlul și inspecția activităților care implică organisme și microorganisme vii modificate genetic, obținute prin tehnicile biotehnologiei moderne.

II. 8. Atribuțiile COMISIEI NAȚIONALE PENTRU CONTROLUL ACTIVITĂȚILOR NUCLEARE:

- CNCAN aprobă, potrivit legii, planurile de răspuns la urgența radiologică și nucleară ale titularilor de autorizație si participă la răspunsul la urgența radiologică și nucleară
- colaborează cu autoritatea centrală pentru protecția mediului și controlează desfășurarea activităților rețelei de supraveghere a radioactivității mediului;
- controlează, potrivit legii, aplicarea prevederilor tratatelor internaționale și a reglementărilor naționale în vigoare privind intervenția în caz de accident nuclear;
- constituie punct național de contact pentru urgențele radiologice;
- avizează toate proiectele de acte normative ce au implicații asupra domeniului nuclear.

10. Masuri aplicate

In situatiile de criza / criza potentiala, in functie de tipul de incident, se aplica urmatoarele masuri, în vederea eliminării riscului / potențialului risc asupra sănătății populației:

- identificarea produselor susceptibil a fi contaminate, utilizand procedurile de trasabilitate;
- extinderea prelevărilor de probe;
- reținerea oficială a produselor susceptibil a fi contaminate;
- restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață a produselor susceptibil a fi contaminate;
- dispunerea inițierii de către operator a procedurilor de retragere / rechemare a produselor de pe piață, respectiv distrugerea acestora după caz;

- autorizarea folosirii hranei pentru animale în alte scopuri decât cele cărora le-au fost destinate inițial;
- suspendarea sau interzicerea activității;
- conștientizarea publicului prin: acțiuni de informare și avertizare publică, distribuirea de materiale informative, broșuri informative referitoare la pericole și riscurile asociate; anunțuri media și internet;
- ședințe informative cu reprezentanții asociațiilor profesionale;
- orice alte măsuri pe care autoritățile competente le consideră adecvate.

Măsurile se aplică în aceste situații în regim de urgență, în mod coordonat, de către autoritățile/structurile la care se face referire la cap. 9 și cu alocarea de fonduri suplimentare, acolo unde este cazul.

Pentru stabilirea măsurilor specifice, necesar a fi aplicate în situații de criză / criză potențială generate de anumite tipuri de risc pot fi elaborate planuri specifice / manuale operationale.

11. Elaborarea Raportului final al crizei

În termen de 3 zile de la comunicarea deciziei de încetare a activității CC teritorial, acesta va înainta CC raportul final la nivelul teritoriului respectiv. În termen de 10 zile de la primirea acestuia, CC va elabora raportul final al crizei, cuprinzând detalii asupra tuturor incidentelor petrecute și a măsurilor luate, fiind pus la dispoziția instituțiilor implicate cu scopul de a:

- facilita evaluarea acțiunilor de management;
- identifica potențialele îmbunătățiri a modului de răspuns și gestionare a situațiilor de criză
- structura mai bine procedurile și planurile operaționale pentru “următoarele” crize.

Evaluarea continuă și corectă a managementului crizei/crizei potențiale, în termenii efectivi face posibilă îmbunătățirea inclusiv a planurilor, procedurilor de lucru. Astfel, ca urmare a evaluării raportului final se poate stabili necesitatea adaptării/îmbunătățirii acestuia.

O sinteza a acestui raport trebuie să fie făcută publică (de ex. printr-un comunicat de presă) pentru a prezenta acțiunile guvernamentale într-un mod transparent.

În vederea elaborării raportului final al crizei se va ține cont DE următoarele:

- Componenta și responsabilitățile membrilor CC și a diferitelor structuri
- Data identificării pericolului și evaluarea în mod corect a consecințelor
- Viteza de reacție în conformitate cu situația existentă
- Atingerea obiectivelor stabilite conform planurilor generale, operationale
- Legislația existentă asigură sau nu sprijinul în vederea stabilirii și aplicării măsurilor specifice
- Resursele alocate intervențiilor
- Evaluarea măsurilor privind activitățile de control și monitorizare
- Evaluarea percepției publicului în diferitele faze ale crizei
- Comportamentul mass-media ?
- Organizarea managementului crizei în forma în care a fost efectuat
- Punctele slabe și punctele forte ale managementului crizei
- Măsurile necesare pentru îmbunătățirea managementului crizei

- Necesitatea revizuirii Planului / legislației și procedurilor în vigoare pentru îmbunătățirea managementului crizei
- Stabilirea responsabililor pentru reevaluarea /evaluarea finală a incidentului după o perioadă de exemplu de 3 sau 6 luni?

12. Comunicarea crizei

Managementul crizei/crizei potențiale include managementul comunicării, un element cheie, care presupune comunicarea între toate părțile implicate în prevenirea și gestionarea crizei precum și către public.

Părțile implicate și publicul larg au dreptul la informația privind acțiunile și deciziile CC. O gestionare deschisă și transparentă a crizei previne dezvoltarea rumorilor și speculațiilor, care pot conduce la escaladarea incidentului.

În cadrul activităților CC trebuie stabilite responsabilități clare privind comunicarea crizei. Persoanele implicate vor avea responsabilități privind:

- monitorizarea presei;
- evaluarea situației din punct de vedere al comunicării;(eventual utilizarea de chestionare)
- propun strategia privind comunicarea (canale de comunicare, modalități)
- redactarea comunicatelor de presă/informarilor referitoare la criza /criza potențială; editarea periodică a informațiilor provenite de la CC într-o formă de comunicare generală, ușor de înțeles de către public;
- schimb de informații între responsabili de comunicare ai instituțiilor implicate;
- participa la întocmirea raportului final al crizei.

Organizarea activităților pentru comunicarea crizei se realizează de către CC astfel încât mesajul să fie unitar, adecvat.

În realizarea comunicării, indicațiile de mai jos pot constitui puncte cheie pentru a decide acțiunile ce trebuie efectuate în continuare:

- Există deja solicitări de informații? Dacă da, din partea cui?
- Care sunt canalele de informare care au legătură cu incidentul? (presa zilnică, ziare de specialitate, presa electronică, internet etc.)
- Informare asupra responsabilităților și competențelor pentru gestionarea situației de criza;
- Presa este informată în mod adecvat asupra progreselor realizate prin măsurile inițiate?
- Stabilirea modalității prin care informația trebuie făcută publică
- Acest progres al măsurilor este perceput în mod clar de către public?
- Ce alte canale de comunicare trebuie luate în considerare ?
- A fost elaborată o listă a subiectelor de interes?
- A fost stabilită „vocea unică” pentru transmiterea unui mesaj unitar?

13. Datele de contact pentru eventualitatea unei crize

La nivelul ANSVSA și DSVSA județene există o listă cu contactele persoanelor cu responsabilități în gestionarea situațiilor de criza sau care pot fi implicate în gestionarea unei crize. Din motive de protecție această listă nu este făcută publică.

Datele de contact ale instituțiilor implicate în gestionarea unei eventuale crize se regăsesc în Anexa nr.6.

14. Resurse

Autoritățile administrației publice/instituțiile publice reprezentate în structurile de prevenire și gestionare a crizelor privind hrana pentru animale au obligația de a asigura, în limita atribuțiilor legale, resursele ce vor fi stabilite prin planurile operaționale de acțiune.

14.1. Resurse financiare

Fondurile bănești pentru realizarea și desfășurarea activităților de management al situațiilor de urgență la nivel central și teritorial se asigură din bugetul de stat și/sau din bugetele locale, după caz, precum și din alte surse interne și internaționale, potrivit legii. În cazul depășirii capacităților organizatorice alocate, financiare și manageriale, se vor putea solicita motivat fonduri pentru gestionarea crizei din Fondul de Intervenție la dispoziția Guvernului și Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

14.2 Resurse de personal

Resursele umane sunt reprezentate de personalul autorităților administrației publice/instituțiilor publice de la nivel central și teritorial, conform domeniilor de competență.

14.3. Resurse de echipament și alte facilități

ANSVSA

Cheltuielile curente și de capital ocazionate de managementul crizei se finanțează de la bugetul ANSVSA.

La nivel teritorial, DSVSA trebuie să aibă acces rapid și să poată procura rapid echipamente de protecție și facilități materiale care să asigure implementarea întregului set de măsuri pentru controlul crizei. O parte din aceste echipamente și materiale va fi stocată pentru cazuri de necesitate la nivelul DSVSA, iar restul trebuie să poată fi achiziționat rapid, în condițiile prevăzute de legislația privind achizițiile din surse publice sau private în vigoare. Echipamentele consumabile trebuie să existe la nivelul DSVSA – structurile de siguranța alimentelor.

Echipamentele și materialele stocate vor fi verificate periodic pentru aprecierea gradului de deteriorare în vederea înlocuirii.

14.4. Capacități de laborator

Detalii privind laboratoarele naționale de referință pentru fiecare din subdomeniile ce constituie obiectul controlului oficial al hranei pentru animale precum și lista laboratoarelor implicate în controlul oficial al hranei pentru animale, detalii privind metodele acreditate se regăsesc în Planurile naționale multianuale de control, elaborate în conformitate cu art 41-43 R CE 882/2004 și postate pe site-ul ANSVSA la <http://www.ansvsa.ro>.

15. Instruirea personalului

Instruirea personalului desemnat să gestioneze Planul de contingență la nivelul autorităților/instituțiilor implicate se va realiza în cadrul programelor de instruire proprii.

Se recomandă simulări realizate cel puțin odată pe an pentru verificarea modului de reacție a personalului implicat din cadrul autorităților publice de la nivel central și teritorial, în situațiile de urgență.

16. DISPOZIȚII FINALE

Prezentul Plan a fost întocmit în ___ exemplare și poate fi modificat și completat, cu acordul părților, prin acte adiționale care vor face parte integrantă din acest plan. **Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6** fac parte integrantă din prezentul Plan.

Autoritățile administrației publice/instituțiile publice reprezentate în celulele de criză au obligația de a desemna și comunica la ANSVSA și DSVSA persoanele desemnate să gestioneze la nivel central și teritorial Planul de contingență, respectiv reprezentanții în CC și CC teritoriale.

Reprezentanții legali ai instituțiilor implicate în acțiuni de intervenție, sunt responsabili de punerea în aplicare a prezentului plan și elaborarea, după caz, a unor proceduri detaliate.

Evaluarea primară a informației

Centrul operativ pentru situații de urgență al ANSVSA acționează ca un prim filtru și verifică dacă circumstanțele existente au potențialul de a genera o criză:

- Incidentul se poate rezolva prin aplicarea anumitor măsuri de către ANSVSA ?
- De când este cunoscută problema?
- Mesajul indică în mod clar ce s-a întâmplat, unde și când?
- Sunt informațiile disponibile din mai multe surse?
- Există o alertă rapidă cu informații detaliate disponibile?
- După incident, informațiile au fost prompt transmise ?
- Cine a descoperit problema ?
- Care au fost informațiile diseminate ?
- Care este statusul percepției publicului/articolelor de presă ?
- Au existat cazuri similare?
- Este necesară o expertiză realizată de experți din afara autorităților publice/personalități științifice?
- Poate fi cuantificată dimensiunea potențială a incidentului?
- Pericolul potențial poate fi evaluat cu suficientă certitudine sau sunt necesare alte evaluări (rapoarte toxicologice, epidemiologie)?
- Sunt necesare clarificări suplimentare în vederea evaluării riscului asupra sănătății?
- Au fost luate în considerare toate deciziile relevante și informațiile disponibile pentru prima evaluare sau este necesară obținerea de informații adiționale ca de exemplu:
 - o Originea crizei și evoluția incidentului până în prezent;
 - o Produsele afectate (ce fel de lanțuri de aprovizionare pot fi identificate? Este posibilă trasabilitatea?
 - o Cantitățile existente în România și locația acestora?
 - o Disponibilitatea metodelor și capacității de analiză?
 - o Măsurile ce au fost deja luate de DSVSA (retragere, rechemare)?
 - o Efectele asupra animalelor/populației și simptomele (risc asupra sănătății acut, cronic sau latent)?
 - o Originea crizei/sursa de contaminare?
 - o Ce informații lipsesc pentru o primă caracterizare din punct de vedere legal?
 - o A fost stabilit un nivel maxim sau o limită de toleranță legală și care pot fi acțiunile de implementare?
 - o Prevederile legislative naționale sau internaționale solicită implicarea anumitor părți?
 - o Au fost elaborate concepte de soluții inițiale?
 - o Trebuie luate măsuri de urgență? Cine trebuie să le ia?
- Exemplele de boli ale animalelor afectate/oamenilor afectați sunt disponibile și confirmă informațiile?
- Câte animale/câți oameni sau care segmente de populație sunt afectați sau prezintă riscuri în mod particular?
- Mijloacele de distribuție ale produselor afectate sunt cunoscute și ținute sub supraveghere?
- Ce concluzii pot fi trase din datele analitice?
- Care sunt expertizii naționali competenți pentru problema de față? Este necesară implicarea acestora?
- Au fost evaluate primele rezultate analitice disponibile? Cine a furnizat aceste rezultate? Metodologia este validată?

Descrierea incidentului pentru o primă evaluare a situației

Data producerii incidentului		Data informării Centrului operativ	
Sursa / structura care a informat Centrul operativ			
Persoană de contact	Nume:	Telefon:	E-mail:
Scurtă descriere a situației actuale			
Informații despre hrana pentru animale implicata în criză			
Tipul produsului			
Nr. lotului			
Data fabricației			
Termen de valabilitate			
Țara de origine			
Specificația produsului			
Cantitățile implicate			
Locul unde a avut loc inspectia			
Baza legală			
Numele și adresa producătorului/importatorului			
Distribuția produsului	Județele:	UE, Statul Membru:	Țări terțe
Informații despre pericol			
Tipul pericolului			
Nivelul detectat		Nivelul maxim admis:	
Măsuri deja inițiate			
Alte aspecte relevante			

Structura CC

ANSVSA – Coordonator operational / Director General/Director

MADR - Directorul General al Autorității Naționale Fitosanitare/ Director – Direcția de specialitate

MApN - Specialiști din cadrul Centrului de medicina preventiva

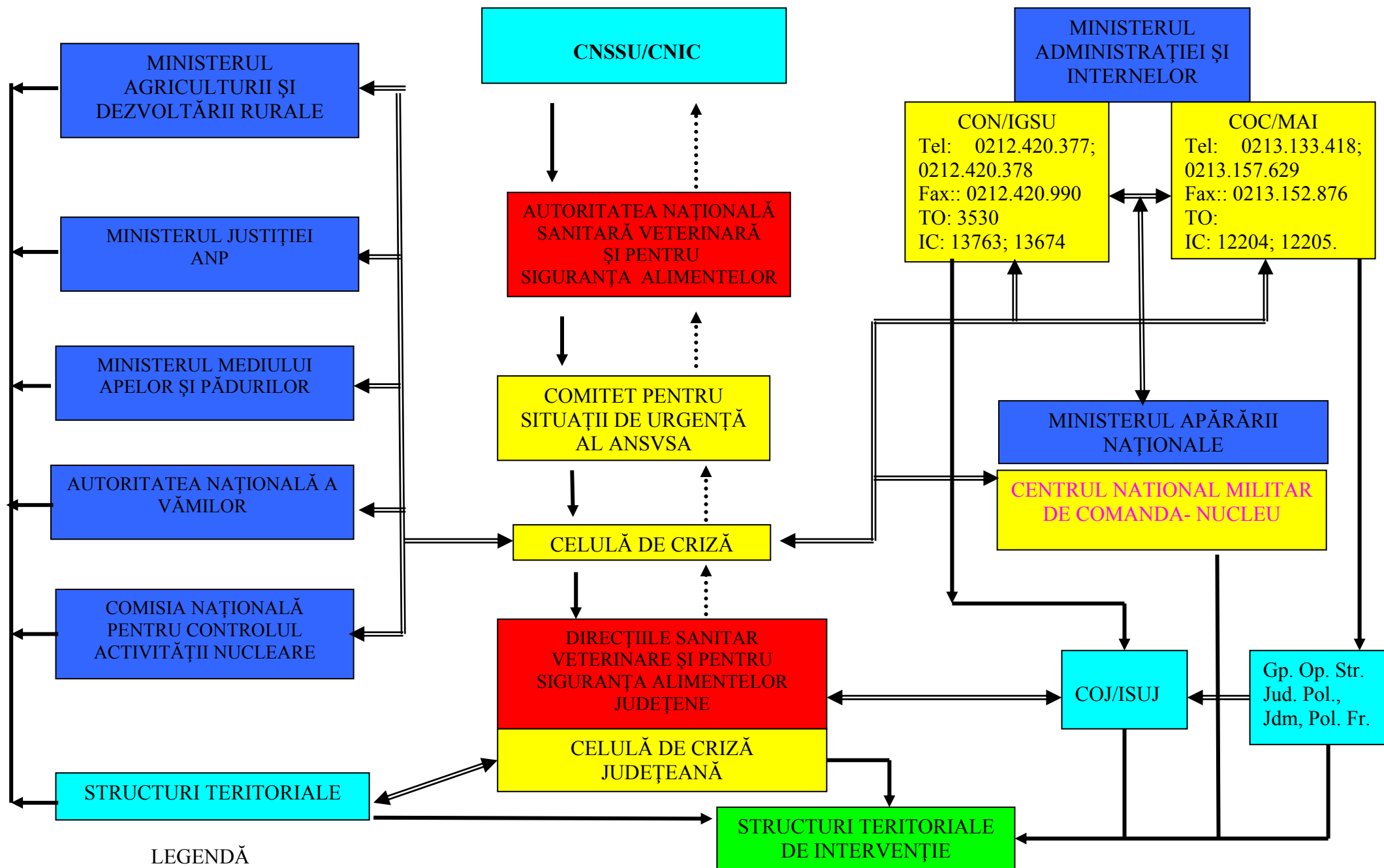
MMAp – Dispeceratul MMAp, fax: 021 3160282, tel: 0214083536

MJ – ANP – Dispeceratul A.N.P. – Str. Maria Ghiculeasa nr.47, sector 2, București
- tel. 021-208.61.50
- fax. 021-242.05.05 ; 021-242.60.78 ; 021-242.81.82
- e-mail:office@anp.gov.ro, anp-dea@anp.gov.ro

CNCAN – Director - Direcția Autorizare Utilizare Radiații Ionizante.

DGV – Director Direcția Supraveghere și Control Vamal.

MAI – specialiști din cadrul Direcției Medicale

Evaluarea situației

- Membri celulei de criza sunt conștienți asupra stadiului situației?
- Componenta celulei de criza corespunde nivelului actual al incidentului?
- Au existat noi incidente sau informații ce trebuie raportate de la întâlnirea precedentă? Care sunt acestea?
- Aceste noi incidente impun o nouă evaluare a situației?
- Care este relația dintre informațiile și posibilitatea comunicării lor pe de-o parte și pericolul și viteza de răspândire pe de altă parte?
- Care sunt măsurile de urgență ce trebuie luate la nivel internațional?
- Există alte concepte de soluții alternative?
- Când pot fi disponibile noi informații ?
- Poate fi acceptată în această formă, evaluările existente?
- Situația curentă duce la necesitatea formării unor Grupuri de lucru pentru clarificarea de aspecte specifice? Dacă da, care sunt obiectivele acestora?

Lista punctelor de contact din instituțiile implicate în gestionarea crizei

ANSVSA – Centrul operativ pentru situații de urgență, Tel: 0374 150 200, Fax: 021-3124967

MapN – Centru Militar National de Comanda – NUCLEU CNMC (N)
Str. Izvor, nr.110, tel 0214107325 fax 0214113535 e-mail cnmc@mapn.ro

MJ – ANP

Dispecerat A.N.P. – Str. Maria Ghiculeasa nr.47, sector 2, București
- tel. 021-208.61.50
- fax. 021-242.05.05 ; 021-242.60.78 ; 021-242.81.82
- e-mail: office@anp.gov.ro, anp-dea@anp.gov.ro

CNCAN – Centrul Operativ pentru Situații de Urgență, Telefon 021 351 50 89, Fax 021 351 50 88.

MADR

Punct de contact - Centrul Operativ pentru Situații de Urgență (e-mail: centru.operativ@madr.ro; tel:/fax: 0213078526) care va transmite informația primită de la ANSVSA, privind apariția unui incident, atât către Secretarul de Stat în a cărei subordine este Autoritatea Națională Fitosanitară cât și către Directorul General al Autorității Naționale Fitosanitare, responsabilă pentru gestionarea planului de contingență pentru MADR.

DGV - Punctul de contact este DGV , telefon 021 315 58 58, fax 0213138251, email vama@customs.ro

MAI - CON/IGSU, Tel: 0212.420.377; 0212.420.378, Fax: 0212.420.990, TO:3530, IC:13763; 13674

COC/MAI, Tel: 0213.133.418; 0213.157.629, Fax.: 0213.152.876, IC: 12204; 12205.

MMAF Dispeceratul MMAF, fax: 021 3160282, tel: 0214083536